

§ 8. ---

Stk. 2. Til inddrivelse af de omhandlede underholdsbidrag kan de retsmidler anvendes, som er hjemlet med hensyn til forladte hustruer, og de hos disse værende børn, dog at afsøning ikke kan anvendes for de hustruen pålagte bidrag til mandens underhold. Bidragene udredes forud for vedkommende bidragsperiode.

Stk. 3. ---

Stk. 4. De i nærværende lov indeholdte regler om underholdsbidrag gør ingen forandring i de efter fattiglovgivningen gældende regler om en persons pligt overfor det offentlige til at forsørge sin ægtefælle eller sine børn.

3. I § 12, *stk. 3*, ændres »Overøvrighedens« til: »Statsamtets«.

§ 12. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. Overøvrighedens afgørelse kan ikke gøres gældende mod godtroende tredjemand, medmindre den indtegnes i ægtepagtsbogen i overensstemmelse med reglerne i kap. 6.

4. I § 13, 2. *pkt.*, ændres »overøvrighedens« til: »statsamtets«.

§ 13. Er en ægtefælle, medens samlivet består, ved fraværelse eller sygdom forhindret i at varetage sine anliggender, kan den anden ægtefælle, for så vidt ingen anden har bemyndigelse hertil, foretage, hvad der ikke uden ulempe kan opsættes, derunder oppebære indtægter og, hvor det for familiens underhold er uomgængeligt nødvendigt, foretage afhændelser eller pantsættelser. Fast ejendom kan dog i intet tilfælde afhændes eller pantsættes uden overøvrighedens samtykke.

5. I § 15, *stk. 1*, ændres »§ 21« til: »§ 28«.

§ 15. Alt, hvad ægtefællerne ejer ved ægteskabets indgåelse eller senere erhverver, indgår i almindeligt formuefællesskab mellem dem, for så vidt det ikke er gjort til særeje, jf. § 21.

Stk. 2. ---

6. § 21 ophæves.

§ 21. Særeje er:

- 1) hvad der ved ægtepagt er gjort til særeje,

- 2) gave, som er givet en ægtefælle af tredjemand med det vilkår, at den skal være særeje, eller arv, selv om den er arvingens tvangslod, for så vidt arveladeren ved testamente har truffet sådan bestemmelse,

- 3) hvad der træder i stedet for de under 1 og 2 nævnte genstande, medmindre andet gyldigt er bestemt.

Stk. 2. Indtægt af særeje er fælleseje, medmindre andet gyldigt er bestemt.

7. § 28 affattes således:

»§ 28. Ved ægtepagt kan ægtefæller aftale:

- 1) at hver ægtefælle ved bodeling efter separation eller skilsmisse beholder, hvad denne ejer, men at der er formuefællesskab ved dødsboskifte (skilsmissesæreje), og
- 2) i forbindelse med en aftale om skilsmissesæreje, at ejendelene ved dødsboskifte skal forbeholdes en ægtefælle eller dennes arvinger (fuldstændigt særeje).

Stk. 2. En aftale efter *stk. 1* kan angå en del af ægtefællernes ejendele, kan tidsbegrænses og kan træffes alene med henblik på en af ægtefællernes død.

Stk. 3. En aftale efter *stk. 1* omfatter, hvad der træder i stedet for de ejendele, aftalen vedrører, og indtægter af disse ejendele, medmindre andet er bestemt i aftalen.»

§ 28. Ved ægtepagt, oprettet før eller under ægteskabet, kan parterne aftale, at ejendele, som tilhører eller tilfalder en af dem og ellers ville være fælleseje, skal tilhøre ham som særeje. På samme måde kan ægtefæller, for så vidt det ikke strider mod arveladers eller givers bestemmelse, aftale, at særeje skal være fælleseje.

8. Efter § 28 indsættes:

»§ 28 a. En gavegiver eller arvelader kan vedrørende gave eller arv, herunder tvangsarv, træffe tilsvarende bestemmelse som efter § 28. Bestemmelsen vedrørende arv skal træffes i et testamente.«

§ 28 b. En ægtepagt kan ændres ved en senere ægtepagt.

Stk. 2. Der kan ikke ved ægtepagt træffes nogen bestemmelse, der strider mod gavegivers eller arveladers bestemmelse om særeje.«

9. § 34 ophæves.